

Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ **ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ**

10 Απριλίου 1826

Στις 10 Απριλίου 1826, οι πολιορκημένοι και άμαχοι του Μεσολογγίου πραγματοποίησαν την έξοδο, όταν οι δυνατότητες συνέχισης της άμυνας απέναντι στα Τούρκικα και Αιγυπτιακά στρατεύματα είχαν χαθεί λόγω εξάντλησης των τροφίμων. 10.500 κάτοικοι Μεσολογγίου μετά από ένα χρόνο τούρκικης πολιορκίας αποφασίζουν αντί να παραδοθούν στον κατακτητή να δώσουν μια τελευταία μάχη. Αυτή η δύναμη και ο ηρωισμός έμπνεε τους καλλιτέχνες που αφιέρωσαν πινελιές και στίχους, στην πράξη τους αυτή που έμεινε στην ιστορία.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΟΙ

Τὸ Μεσολόγγι ἔπεσε τὴν ἄνοιξη· ὁ ποιητὴς παρασταίνει τὴν Φύση, εἰς τὴ στιγμή πού εἶναι ὠραιότερη, ὡς μία δύναμη, ἢ ὁποῖα, μὲ ὅλα τ' ἄλλα καὶ ὑλικά καὶ ἠθικά ἐνάντια, προσπαθεῖ νὰ δειλιάσῃ τοὺς πολιορκημένους· ἰδοὺ οἱ Στοχασμοὶ τοῦ ποιητῆ:

Ἡ ζωὴ πού ἀνασταίνεται μὲ ὅλες τῆς τὲς χαρὲς, ἀναβρῦζοντας ὀλοῦθε, νέα, λαχταριστὴ, περιχυνόμενη εἰς ὅλα τὰ ὄντα· ἡ ζωὴ ἀκέραιη, ἀπ' ὅλα τῆς φύσης τὰ μέρη, θέλει νὰ καταβάλλῃ τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ· θάλασσα, γῆ, οὐρανός, συγχωνευμένα, ἐπιφάνεια καὶ βάθος συγχωνευμένα, τὰ ὁποῖα πάλι πολιορκοῦν τὴν ἀνθρώπινη φύση στὴν ἐπιφάνεια καὶ εἰς τὸ βάθος τῆς.

Ἡ ὠραιότης τῆς φύσης, πού τοὺς περιτριγυρίζει, ἀυξάνει εἰς τοὺς ἐχθροὺς τὴν ἀνυπομονησία νὰ πάρουν τὴ χαριτωμένη γῆ, καὶ εἰς τοὺς πολιορκημένους τὸν πόνο ὅτι θὰ τὴ χάσουν.

Ὁ Ἀπρίλης μὲ τὸν Ἔρωτα χορεύουν καὶ γελοῦνε,
κι ὅσ' ἄνθια βγαίνουν καὶ καρποὶ τὸς ἄρματα σὲ κλειοῦνε.

ΝΑ 'ΜΟΥΝ ΠΟΥΛΙ ΝΑ ΠΕΤΑΓΑ

Να 'μουν πουλί να πέταγα, να πήγαινα τ' αφήλου
ν' αγνάντευα τη Ρούμελη το έρμο Μεσολόγγι
πώς πολεμάει με την Τουρκιά με τέσσερους πασάδες
κι' οι πρώτοι της Αρβανιτιάς με δώδεκα χιλιάδες
που στένουν τόπια της στεριάς, καράβια του πελάγου
Πέφτουν οι μπάλες σα βροχή, οι μπόμπες σαν χαλάζι,
κι' αυτά τα λιανοντούφεκα σαν άμμος της θαλάσσης.
Κι' ο Μακρής τους φώναξε κι' ο Μακρής τους λέει:
-Παιδιά βαστάτε τα' άρματα και τα βαριά ντουφέκια
και το μιντάτι έρχεται στεριά και του πελάγου.
Μήτε μιντάτι έφτασε, μήτε βοήθεια φτάνει
και οι κλεισμένοι ξόρμησαν με τα σπαθιά στα χέρια
κι οι Τούρκοι τους εσταύρωσαν και τους διαμοιράζουν.
Πήραν κεφάλια αμέτρητα και ζωντανούς αμέτρους
και λίγοι ξεγλιστρήσανε πλέοντας μες στο αίμα.

